

Η Υψωση του τιμίου σταυρού στις εργατικές πολυκατοικίες Ναυπλίου

[/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Πανηγυρικά τιμάται η εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στο Ναύπλιο. Από νωρίς το πρωί της παραμονής της εορτής σε όλες τις εκκλησιές της πόλης του Ναυπλίου και του Άργους οι πιστοί πηγαίνουν τα βασιλικά, όπου ο ιερέας θα τα μοιράσει μετά την ακολουθία της Υψώσεως του τιμίου Σταυρού. Το ματσάκι του βασιλικού που το παίρνουν ως ευλογία από το χέρι του Ιερέα, το Βασιλικό, συμβολίζει την εύρεση του τιμίου ξύλου από την Αγία Ελένη στα Ιεροσόλυμα. Στην πόλη του Ναυπλίου εορτάζει ο ιερός ναός του Αγίου Νεκταρίου όπου το δεξιό κλίτος του είναι αφιερωμένο στην ύψωση του Τιμίου Σταυρού. Τον πανηγυρικό εσπερινό τέλεσε ο Μητροπολίτης Αργολίδος κ. Νεκτάριος παρουσία αρκετών Ιερέων από την Αργολίδα.

Ιστορικό Εορτής

Ο Μέγας Κωνσταντίνος ήταν ο πρώτος από τους βασιλείς της Ρώμης που δέχτηκε τον χριστιανισμό. Την εποχή που αυτός βρέθηκε αντιμέτωπος με τα πολυάριθμα στρατεύματα του Μαξέντιου, έξω από την Ρώμη στο Τίβερη ποταμό, αισθάνθηκε φόβο και αμηχανία διότι τα δικά του στρατεύματα ήταν κατά πολύ λιγότερα από του Μαξέντιου.

Ένα μεσημέρι λοιπόν καθώς περπατούσε με τους αρχιστρατήγους του και ενώ

ήταν προβληματισμένος για την έκβαση του πολέμου, ξαφνικά εμφανίζεται ψηλά στον ουρανό ένας Σταυρός ο οποίος είχε σχηματισθεί από αστέρια και γύρω απ' αυτόν υπήρχε γραμμένη η φράση «Κωνσταντίνε εν τούτω νικά» δηλαδή Κωνσταντίνε με την δύναμη του σημείου (του σταυρού) αυτού θα νικήσεις.

Και δεν φτάνει μόνο αυτό, την νύχτα εκείνη ο Μέγας Κωνσταντίνος βλέπει όραμα τον Ιησού Χριστό να τον προστάζει να κατασκευάσει μία σημαία η οποία θα φέρει επάνω της το σχήμα του Σταυρού όπως ακριβώς του εμφανίστηκε στον ουρανό και να την βαστάνε μπροστά από τα στρατεύματά του ώστε να κατατροπώσει τους εχθρούς του. Πράγματι αυτός υπάκουσε τον Κύριο και έκανε ακριβώς ο,τι του είπε.

Έτσι νίκησε τον Μαξέντιο, θανατώνοντας πολλούς στρατιώτες του και όσοι γλίτωσαν από τον θάνατο, έφυγαν πανικόβλητοι από τον τρόμο και τον φόβο τους. Με την νίκη του αυτή, ο Μέγας Κωνσταντίνος εννόησε την δύναμη του Σταυρωθέντος Χριστού και πίστεψε σε Αυτόν.

Τότε έστειλε την μητέρα του, την Ελένη, στα Ιεροσόλυμα για να ανακαλύψει σε ποιο σημείο βρισκόταν ο Τάφος του Κυρίου και ο Τίμιος Σταυρός Του διότι οι Εβραίοι είχαν ρίξει επάνω τους χώματα και τα είχαν θάψει για να εξαφανιστεί κάθε ίχνος από την ιστορία του Χριστού.

Όταν η Αγία Ελένη έφτασε στα Ιεροσόλυμα με τους ανθρώπους της, άρχισε αμέσως να ερευνά για τον Ζωοποιό Σταυρό. Κανείς όμως δεν γνώριζε να της πει που ήταν παραχωμένος. Τότε όλοι μαζί, Αρχιερείς και λαός, έκαναν δέηση προς τον Θεό για να τους αποκαλύψει που βρισκόταν ο Πανάγιος Τάφος και ο Τίμιος Σταυρός.

Κι ο Κύριος εισάκουσε την δέηση αυτών και αποκάλυψε στον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Μακάριο ότι ο τόπος που ψάχνουν βρίσκεται κάτω ακριβώς από τον ναό της Αφροδίτης τον όποιον είχαν κτίσει μετέπειτα οι Έλληνες.

Η Αγία Ελένη, αφού συγκέντρωσε πλήθος τεχνιτών και εργατών, έσκαψε εκεί και βρήκε τον Πανάγιο Τάφο και λίγο πιο πέρα βρήκε και τους τρεις σταυρούς του Ιησού και των δύο ληστών καθώς και τα καρφιά τους.

Όλοι χάρηκαν με την εύρεση αυτή μα και πάλι όμως δεν ήταν πλήρως ικανοποιημένοι διότι δεν μπορούσαν να ξεχωρίσουν ποιος απ' όλους ήταν ο Σταυρός του Κυρίου. Ο Πατριάρχης Μακάριος όμως είχε εμπιστοσύνη στο Κύριο και δεν ανησυχούσε διότι πίστευε ότι πάλι Εκείνος θα ενεργήσει ώστε να αποκαλυφθεί ο Τίμιος Σταυρός Του.

Έτσι και έγινε. Εκείνες τις ημέρες κείτονταν ημιθανής μία πλούσια γυναίκα λόγω

κάποιας βαριάς ασθένειας κι οι γιατροί είχαν αποφασίσει ότι δεν υπήρχε περίπτωση να ζήσει. Αποφάσισαν λοιπόν να ακουμπήσουν επάνω της έναν έναν τους σταυρούς για να δουν εάν θα γίνει κάποιο θαύμα ώστε αυτή η γυναίκα να μπορέσει να θεραπευτεί. Έτυχε μάλιστα να ακουμπήσουν επάνω της πρώτα τους σταυρούς των ληστών και δεν έγινε τίποτα.

Όταν όμως από μακριά πλησίαζαν τον Σταυρό του Κυρίου, ω του θαύματος! η γυναίκα αμέσως συνήλθε και σηκώθηκε υγιής, λες και μόλις είχε σηκωθεί από τον ύπνο. Βλέποντας το θαύμα αυτό, όλοι με ευλάβεια μεγάλη προσκύνησαν τον Σταυρό του Κυρίου και δόξασαν τον Θεό.

Μόλις όμως διαδόθηκε το νέο στο λαό, όλοι οι Χριστιανοί ζητούσαν από τον Πατριάρχη να τους επιτρέψει να προσκυνήσουν κι αυτοί τον Σταυρό. Μα λόγω του μεγάλου πλήθους αυτό ήταν αδύνατο, έτσι ο Πατριάρχης διέταξε και του έφτιαξαν ένα υψηλό άμβωνα και μόλις αυτός ετοιμάστηκε, πήρε στα χέρια του τον Τίμιο Σταυρό, ανέβηκε στον υψηλό άμβωνα και από εκεί ύψωσε τον Σταυρό όπου τον έβλεπαν όλοι οι χριστιανοί και με κατάνυξη φώναζαν ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ. Από την ημέρα αυτή, καθιερώθηκε να γιορτάζουμε στην Εκκλησία μας την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού. Η Αγία Ελένη έπειτα πήρε τον Τίμιο Σταυρό μαζί της στην Κωνσταντινούπολη, αφού όμως άφησε μέρος αυτού στα Ιεροσόλυμα, στον Πατριάρχη Μακάριο.

Ο Σταυρός του Κυρίου είχε 4,50 μέτρα ύψος και 2,40 μέτρα πλάτος. Κι ο Παυλίνος στην ενδέκατη επιστολή του αναφέρει ότι ενώ ο Σταυρός, από την ημέρα της εύρεσης του, τεμαχιζόταν (σε απειροελάχιστα κομματάκια) και δινότανε στους πιστούς για ευλογία, αυτός παρέμεινε ακέραιος και δεν μειωνόταν καθόλου. Επίσης, όσον άφορα τα καρφιά του Κυρίου, καθώς αναφέρει η παράδοση, ξεχώρισαν από τα καρφιά των ληστών διότι δεν είχαν σκουριάσει από το πέρασμα των χρόνων, φαινότουσαν σαν καινούργια, ενώ των ληστών ήταν σκου-ριασμένα.

Για ποιο λόγο, όταν γίνεται Αγιασμός, με τον Σταυρό φέρουμε και βασιλικό; Διότι από τον τόπο του Αγίου Γολγοθά, στο σημείο όπου βρέθηκε ο Τίμιος Σταυρός, φύτρωνε πάντοτε βασιλικός. Κι ενώ οι Έλληνες ξερίζωναν αυτόν γιατί εκεί επάνω είχαν κτίσει ναό της Αφροδίτης, ο βασιλικός πάλι βλάσταινε.

Πηγή: Ευάγγελος Μπουγιώτης